

[Stauning.]

paa det højere Skolevæsens Omraade, og hvor vi netop gik imod den Opfattelse, mod det Brud med Fortiden, som det nuværende Ministerium paa dette Omraade indstiftede. Det er ikke os, der løber fra, hvad der har været Regel fra første Færd af, det er Venstre, som paa dette Punkt efter vor Mening har brudt den Linie, vi mente, hele det danske Folk var enigt om at holde, og vi har i rette Tid overfor Undervisningsministeren klarlagt vort Standpunkt, og dette har vi nu gentaget overfor de Folk, som ønskede at finde et Sted at afgive deres Stemmer.

Endnu een Ting nævnte det ærede Medlem, det var nu af mere hjemlig Art. Det ærede Medlem talte om den Nedsikring, der havde fundet Sted, og sagde, at Socialdemokratiet vilde saamænd ikke have det forandret. Selv Stauning svarede ikke paa det ovre i Skern. Nu ved jeg ikke, hvad det ærede Medlem kan huske om Mødet i Skern; jeg kan ikke erindre, at han var til Stede, men det er jo muligt, at jeg tager fejl. Men han har altsaa læst noget i en Avis, forstaar jeg. Men det er ganske urigtigt, at jeg dér, lige saa lidt som noget andet Sted, er gaaet udenom eller har sagt det, det ærede Medlem siger. Jeg har sagt gentagne Gange, hvor jeg er blevet spurgt, at naturligvis vil Socialdemokratiet, som har bekæmpet denne Lovgivning, søge at afbøde den Uret, der er begaaet. I den Udstrækning, som Nedsikringen har fundet Sted, anser vi den for uberettiget, for ugrundet, og vi vil derfor ganske naturligt, naar Tiderne kommer dertil, bestræbe os for at genoprette det, som efter vor Mening er Uret. Nu kan det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg da formentlig ikke være i Tvivl.

Det er besynderligt, at det ærede Medlem i Dag bebrejdede mig, at jeg undgik at svare. Jeg har set et andet Blad — jeg tror, det var i Aarhuseggen — skælde mig læsterligt ud, fordi jeg havde Frækhed nok til at ville ændre denne Nedsikring. Saa underligt kan det gaa her i Verden, selv naar der ikke er længere mellem Syd og Nord end her i det lille Danmark.

Saa talte det ærede Medlem i samme Forbindelse om Socialdemokratiets Handlemaade, skildrede, hvorledes Socialdemokratiet havde en Evne til at gøre alting paa det belejlige Tidspunkt. Jeg synes, det er underligt at bebrejde os det. Man skal dog helst gøre Tingene paa det belejlige Tidspunkt. Det er dog urimeligt at bebrejde os, at vi er forstandige Mennesker,

der ikke gør noget paa det ubelejlige Tidspunkt. Naturligvis søger vi at indrette vor Handlemaade praktisk, fornuftigt og forsvarligt. — Jeg tror, det ærede Medlem fortalte, at Arbejdernes Fællesbageris Brødpriiser var hævet efter Landstingsvalget. Jeg har desværre ikke tilstrækkeligt Kendskab til disse forretningsmæssige Forhold, men jeg tror ikke, det er rigtigt. (Stemmer: Det er ikke rigtigt). Det siges af kyndige Folk, at det er urigtigt. Men det kan for saa vidt være ligegyldigt, jeg under gerne det ærede Medlem denne lille Brødpriis; hvis han kan rejse nogle Stemmer paa den, saa for mig gerne.

Det, der havde mere Interesse, var det ærede Medlems Udtalelser om den bebudede Skatteændring i Københavns Kommune. Den socialdemokratiske Styrelse her i Københavns Kommune har i de hidtil svundne Aar bestræbt sig for først og fremmest at sætte Priiserne ned paa alle de Produkter, der leveres af Kommunen. Gaspriser, Elektricitetspriser, Kokspriser, Sporvognskørsel, og hvad der i øvrigt maatte være af lignende Art, alt dette er sat ned til Priiser, der i hvert Fald for fleres Vedkommende ligger under Prisen fra før Krigen. Det ene Medlem, som Venstre har i Borgerrepræsentationen, og de Medlemmer, de Konservative har, har villet have noget andet, de har villet flaa Befolkningen ved høje Gaspriser og uddele Pengene som Skattelettelse. Men Socialdemokratiet har holdt igen og sagt: Nej, først skal disse Priiser ned paa et Niveau, der er rimeligt og svarer til Produktionsomkostningerne, og naar det er sket, og der saa bliver Penge tilovers, saa kan vi tale om Skattenedsættelse.

Nu er dette Tidspunkt indtraadt. Ja, det er virkelig indtraadt, som det ærede Medlem siger, belejligt. Jeg tror, der er mange Folk, der føler det som et meget belejlige Tidspunkt, hvis de virkelig faar den Lettelse, der er Tale om. Det er imidlertid ikke helt sikkert, det afhænger af, hvorledes man vil stille sig baade fra Regeringens Side og fra Frederiksberg Kommunalbestyrelses Side. Det ærede Medlem har ganske overset, at der er visse Forudsætninger for denne Skattelettelse, nemlig at Københavns Kommune opnaar den Ret, som den ubetinget kan kræve i Forhold til Nabokommunen Frederiksberg. Men jeg haaber altsaa, at det lader sig gøre at gennemføre denne Skattelettelse, og jeg forstaar ikke Ærgrelsen derover. Det er jo en Skattelettelse, som hviler paa det Grundlag, som nu en Gang er givet for København, og givet med det ærede Med-